

Εορτή Αγ. Ιακώβου του Αδελφοθέου στα Ιεροσόλυμα (βίντεο)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη του **Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου** εορτάσθηκε τη Δευτέρα 5 Νοεμβρίου, στον ομώνυμο καθεδρικό ναόν **στα Ιεροσόλυμα**.

Η ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

Τήν Δευτέραν, 23ην Ὀκτωβρίου / 5ην Νοεμβρίου 2018, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι ἱερόν αὐτοῦ Καθεδρικόν Ναόν, τόν κείμενον μεταξύ τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ἀποτελοῦντα τήν ἐσωτερικήν διάβασιν αὐτῶν.

Τόν ἔνδοξον ἅγιον τοῦτον ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει ὡς Ἀδελφόθεον, ἥτοι ὡς ἀδελφόν τοῦ Κυρίου κατὰ σάρκα, ἐπειδὴ οὗτος ἦτο κατὰ σάρκα υἱός τοῦ Ἰωσήφ τοῦ μνηστορος, ὁ ὁποῖος κατὰ τόν Νόμον κανονικῶς ἐθερωρεῖτο ὡς ὁ πατήρ τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μνήστῳ τῆς Θεοτόκου.

Τοῦτον ἑορτάζει ἡ ἐκκλησία καί ὡς πρῶτον Ἐπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καί συγγραφέα ἐπιστολῆς ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, ὡς Πρόεδρον τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου τοῦ 49 μ.Χ. καί ὡς δίκαιον φονευθέντα ὑπό τῶν Ἰουδαίων ἐπειδὴ ἐκήρυττε τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν Χριστόν.

Τῆς ἑορτῆς ταύτης προεξῆρξεν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀφ' ἑσπέρας καί ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ τὴν πρωΐαν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ τούτου Πρεσβυτέρου π. Φάραχ Μπαντούρ καί τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τοῦ διακόνου π. Χάδερ.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἀνῆλθεν ἐνδεδυμένος πλήρῃ Ἀρχιερατικῇ στολῇ ὡς τὰ δώματα τοῦ Ναοῦ τούτου, ἔνθα τῇ συνοδείᾳ τῶν Ἀγιοταφитῶν ἀνῆλθον πάντες εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, διαβάντες διὰ τῆς πύλης τοῦ μοναστηρίου καί λαβόντες τὸ παραδοσιακὸν ἀρτίδιον εὐλογίας ὑπὸ τῆς ὑπευθύνου τοῦ ἀρτοποιείου μοναχῆς Σεραφείμας.

Εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀνεπέμφθη δέησις καί μετὰ τὸν Πολυχρονισμόν, ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τὸ ἐκκλησίασμα διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Δίκαιοι δέ κληρονομήσουσι γῆν καί κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός (Ψαλμ. 36,29).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Μετ' εὐφροσύνης συνήλθομεν σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ, ἵνα τιμήσωμεν τὸ μνημόσυνον τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καί Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος δίκαιος ὢν κατέστη κληρονόμος τῆς ἱερᾶς γῆς τῆς Παλαιστίνης καί παντοτινὸς κάτοικος αὐτῆς «εἰς αἰῶνα αἰῶνος», διὰ μέσου τῶν διαδόχων αὐτοῦ, δηλονότι τῶν ἱεραρχῶν Ἐπισκόπων καί Πατριαρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Καί τὴν μέν ἀποστολικὴν Αὐτοῦ διακονίαν ὡς πρώτου ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν

Ἱεροσολύμων ἀλλὰ καί ὡς μονίμου εἰς τούς αἰῶνας κατασκηνωτοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ γῇ, ἐπεσφράγισεν τό μαρτυρικόν ὑπέρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ αἷμα αὐτοῦ. Τό δέ σωτηριῶδες κήρυγμα τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Ἰησοῦ ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου πίστεως, μαρτυρεῖ ἡ θεόπνευστος καί ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰακώβου συγγραφεῖσα καθολική ἐπιστολή, τῆς ὁποίας τό περιεχόμενον τῆς διδασκαλίας ἔχει ὡς πηγὴν καί κορύφωμα τὴν πίστιν, τούς πειρασμούς καί τὴν ὑπομονήν.

«Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τό δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν», (Ἰακ. 1,2-3) ἐπιστέλλει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος. Καί ἀναλυτικώτερον: «Θά χαίρετε δέ εἰς τὰς θλίψεις καί τούς πειρασμούς αὐτούς, ὅταν ἔχετε τὴν γνῶσιν, ὅτι τό νᾶ δοκιμάζεται ἡ πίστις σας διὰ τῶν θλίψεων δημιουργεῖ ὡς ἀποτέλεσμα ἀσφαλές καί πλήρες σταθεράν ὑπομονήν».

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ ἅγιος Οἰκουμένιος λέγει: «Οὐ γάρ ἐστὶν ἐκτός γυμνασίων οὔτε κοσμικῶν, οὔτε τῶν κατὰ Θεόν [γυμνασίων] στεφάνων ἀξιωθῆναι». Πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται τούς λόγους τῆς «Σοφίας Σειράχ»- «Τέκνον εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν», (Σοφ. Σειράχ, 2,1). Καί τούς Κυριακούς λόγους: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον», (Ἰωάν. 16,33). Καί «Στενὴ καί τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν», (Ματθ. 7,14).

Κατὰ τόν ἅγιον Ἰάκωβον, ἡ πίστις δέν πρέπει νὰ περιορίζηται μόνον εἰς τό «δοκίμιον» αὐτῆς, τούτέστιν τὴν θλίψιν καί τὴν ὑπομονήν μόνον, ἀλλὰ καί εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν ἔργων ἀγαθῶν καί θεαρέστων. «Τί τό ὄφελος, ἀδελφοί μου», διερωτᾶται ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, «ἐάν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δέ μή ἔχῃ; μή δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν» ; (Ἰακ. 2,14).

Σχολιάζων τούς λόγους τούτους τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει: «Τὴν πίστιν ἔργον ἐκάλεσεν [ὁ ἅγιος Ἰάκωβος]. Οὐκοῦν ἅμα ἐπίστευσας, ἅμα καί τοῖς ἔργοις ἐκόσμησας, οὐχ ὅτι ἐλλείπη πρὸς τὰ ἔργα, ἀλλὰ ὅτι καθ' ἑαυτὴν πίστις πλήρης ἐστὶν ἀγαθῶν ἔργων. Τὰ ἔργα εἰς ἀνθρώπους καί ἐξ ἀνθρώπων, ἡ δέ πίστις ἐξ ἀνθρώπων πρὸς Θεόν. Ἡ πίστις δεῖ μὲν τοῖς ἔργοις τρέφεσθαι, δεῖ δέ πρό τῶν ἔργων τὴν πίστιν ἐνδύεσθαι».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὰ ἔργα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ζωντανεύουν τὴν πίστιν. Καί τοῦτο, διότι ὅπως τό σῶμα χωρὶς τὴν ψυχὴν εἶναι νεκρόν, ἔτσι καί ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, δέν εἶναι πίστις ζωντανή, ἀλλὰ νεκρά, ὡς διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος λέγων: «Ὡσπερ γάρ τό σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν, οὕτω καί ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶ», (Ἰακώβ. 2,26).

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος δι' ὅλης τῆς καθολικῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς ὁμιλεῖ μετα κύρους καί αὐθεντίας ἐθεωρεῖτο ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ αὐτοῦ. (Γαλ. 2,9).

Ἀναμφιβόλως, ὁ Θεάδελφος Ἰάκωβος παραμένει «ὁ στῦλος» καί τό «ἔρεισμα» τῆς Ἐκκλησίας καί μάλιστα τῆς τῶν Ἱεροσολύμων, διότι ἐγένετο κοινωνός τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος Αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου (αἵματος) ἐτέθη τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀποτελεῖ τόν θεμέλιον λίθον, τοῦ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί Σωτῆρος Θεοῦ, συσταθέντος ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ὡς μαρτυρεῖ καί ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἔθετο ὁ Θεός ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον Ἀποστόλους» (Α΄ Κορ. 12, 28). Τῶν Ἀποστόλων δέ τούτων ἅμεσοι διάδοχοι εἶναι οἱ Προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ θεσμός τῆς «Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς» ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τῆς διαφυλάξεως τῶν φυσικῶν καί πνευματικῶν ὁρίων, ἐντός τῶν ὁποίων ζεῖ καί ὑπάρχει τό μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ. «Αὐτός γάρ ἐστίν ἡ κεφαλὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας», (Κολ. 1,18) κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. «Ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ εἴμεθα», λέγει ὁ σύγχρονος ἅγιος Πορφύριος, «ὅταν αἰσθανόμεθα βαθιά ὅτι εἴμαστε μέλη τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας μέ μίαν συνεχῆ σχέσιν ἀγάπης. Ὅταν ζοῦμε ἐνωμένοι ἐν Χριστῷ, δηλαδή ὅταν ζοῦμε τὴν ἐνότητα μέσα στὴν Ἐκκλησίαν Του, μέ τό αἶσθημα τοῦ ἐνός. Γιὰ αὐτό ὁ Χριστός προσεύχεται στὸν Πατέρα Του λέγοντας, «ἵνα ὧσι ἓν», (Ἰωάν. 17, 11-12). Αὐτό εἶναι τό μεγαλύτερο βάθος, ἡ μεγαλύτερη ἔννοια πού ἔχει ἡ Ἐκκλησία. Ἐκεῖ βρίσκεται τό μυστήριον· νά ἐνωθοῦν ὅλοι σάν ἓνας ἄνθρωπος ἐν Θεῷ».

Ὁ θεσμός τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ζωοποιεῖται διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐνεργουμένου ἐν τῇ λογικῇ λατρείᾳ τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Διὰ τοῦτο ὁ ἅγιος Ἰάκωβος προτρέπει τοὺς πιστοὺς νά προσεύχωνται. «Εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλοις ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη», (Ἰακ. 5,16). Εἰς ἀπόδειξιν τῆς δυνάμεως τῆς προσευχῆς, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν καί προσευχή προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι, καί οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καί μῆνας ἕξ», (Ἰακ. 5,17).

Ἡμεῖς οἱ τιμῶντες σήμερον τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἰακώβου καί ἀκούοντες τῶν λόγων αὐτοῦ: «Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη» (Ἰακ. 5,16), ἱκετεύσωμεν αὐτόν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Τόν νόμον τόν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ

Χριστοῦ τέθεικας, ζωοποιῶ Πνεύματι, σύ νομοθετῶν καί φθεγγόμενος. Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων δωρήσασθαι ἡμῖν καί ταῖς Ἐκκλησίαις καταπέμψαι τήν εἰρήνην Αὐτοῦ», Ἀμήν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας